

El port comercial dels Alfacs ha mort

Fa poc van plegar les dos últimes empreses consignatàries que quedaven al meu poble. De fet, l'activitat comercial al port dels Alfacs -tret dels vaixells que encara operen amb la cimentera d'Alcanar Platja- és pràcticament inexistent. Les grans expectatives històriques que hi havia dipositades per convertir els Alfacs en el port de referència del nostre territori s'han esvaït del tot. Ara, els ports de Tarragona i Barcelona busquen també emportar-se el tràfic comercial de la incipient activitat industrial que s'està generant en aquestes comarques nostres. I sobretot el que se suposa que vindrà a partir de l'ampliació del polígon Catalunya Sud. Va haver-hi un temps en què als diferents plans de desenvolupament econòmic de l'Ebre, entre altres infraestructures, s'apostava per un important port -més aviat sistema portuari- que fos capaç d'absorbir la seva activitat industrial. Era lògic. A qualsevol part del món, un port és imprescindible per al creixement econòmic de la seva àrea d'influència. En aquells moments també es pensava que el sistema portuari dels Alfacs podia servir de satèl·lit als saturats ports de Tarragona i Barcelona. Encara que fos per a operacions menors. Es tenia la convicció que podria alleugerar el flux i l'espera que els vaixells han de patir a l'espera que els toqui "el seu torn".

Uns quants anys després, això ha canviat totalment. Els ports de Barcelona i Tarragona continuen fagocitant i crei-

xent més i més. La seva influència s'estén a través de plataformes logístiques endins la península Ibèrica. Pel que sembla tot s'està dissenyant perquè també ho facin amb la futura estació logística que algun dia s'ha de bastir a casa nostra. Les poques infraestructures de futur, viàries i ferroviàries, que es plantegen per a les Terres de l'Ebre, apunten cap aquí.

Vist en certa perspectiva històrica, el declivi comercial del port dels Alfacs ha coincidit, justament, amb el període des que és gestionat a través de l'empresa Ports de la Generalitat. Atenció, no dic que no s'hagin fet inversions i millores. Però tinc la sensació que no s'ha treballat prou per fer-lo competitiu. Ni des del punt de vista comercial ni com a destinació de passatgers. El poc fons ha estat un argument que s'ha exposat de manera reiterada. Els vaixells actuals tenen un calat que impedeixen que puguin entrar. Per altra banda, al Fangar l'obertura de la boca també està amenaçada i veiem davant dels nostres ulls com cada vegada es fa més complicat entrar o sortir d'aquella badia fins i tot per a embarcacions menors. Però al final, de què estem parlant? Només de diners? Bé sigui per retirar sediments o per dragar periòdicament el canal d'accés. Però més enllà de les inversions públiques que no s'han fet -ni es faran- em pregunto quin és el rol que s'ha adoptat des de la iniciativa privada. On són les veus de la Cambra de Comerç de Torto-

Josep Pitarch

periodista i historiador

sa de les patronals o de l'empresariat, per exemple? Som conscients com a territori que de seguir així no tardarem massa temps a nivell peninsular en quedar enmig d'un limbe amb unes dinàmiques que donaran sortida al tràfec de l'interior en direcció al nord valencià o al Camp de Tarragona.

Mentrestant veiem que als ports de les Terres de l'Ebre sense activitat comercial també continuen baixant el nombre d'embarcacions pesqueres de manera alarmant, fruit en este cas, de les dinàmiques complicades que el sector travessa com a conseqüència, sobretot, de les normatives europees que provoquen que cada any es desguassen més barques. Només la nàutica esportiva i els creuers turístics semblen aguantar. Això sí, a perill de massificar certs espais. Si seguíem així, crec que anem camí de tenir magnífiques dàrsenes per a fer festes i bonics ports sense vaixells.